ADVERTISE IN
THE BEST
SLOVENE NEWSPAPER
★
Commerical Printing of
All Kinds

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVISEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

Čitatelji v:
CHICAGI, NEW YORKU,
DETROITU,
sploh po in izven
Amerike

VOL. XXXIX. — LETO XXXIX. | CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY (SREDA), FEBRUARY 22, 1956 | ŠTEVILKA (NUMBER) 37

Zadnje vesti

Odkod izredni mraz? Mrzli valovi prihajajo iz Kanade in moramo računati s tem, da bo še nekaj dni kakor je bilo včeraj in bo danes. Najvišja temperatura dneva bo le 25, najnižja 15 do 20 stopinj, morda nekaj novega snega. Za severno Ohio je Washington napovedal sneg.

Uprava letališča Hopkins se pritožuje nad mrazom. Letošnji mraz je res eden najhujših in je manj potnikov in prometa.

Na drugi strani preživlja ameriški zapad zopet krizo. Nekateri kraji držav Washingtona, Oregona in severne Californije imajo povodnji, so odrezani od sveta. Povodni so posledice hudih nalivov, ki v teh krajih trajajo že tri dni. Poročajo o sedmih smrtnih žrtev. V Oregonu so bili prisiljeni, da so za prizadete kraje oklicali izjemno stanje.

Danes se praznuje rojstni dan prvega predsednika republike George Washingtona. Ravno za ta dan je imel srečo član newyorških gasilcev. Zanima se za umetniške slike. Bil je v New Yorku v nekem skladišču, kjer je opazil v kotu na tleh sliko Washingtona. Z upravo skladišča se je hitro pogodil in dal za sliko $38. Za rojstni dan Washingtona mu za to sliko ponujajo $20,000.

Danes pa ni samo dan Washingtona, marveč ameriškega "popcorna," ki se prideluje v 11 državah. Industrija "popcorna" ima danes praznik.

Državni tajnik John Foster Dulles se je vrnil v Washington. Bil je na počitnicah na karibskih otokih. Dulles bo moral pred senatni odbor za zunanje zadeve in tam braniti vijugasto politiko državnega tajništva, ko je šlo za ameriške tanke in drugo orožje za Arabijo.

V Washingtonu so vprašali zakladnega tajnika Humphreya ali ve kaj povedati o Eisenhowerju, kako se bo odločil. Eisenhower je na njegovem posestvu v Georgiji. Tudi Humphrey je bil tam. Humphrey trdi, da mu ni ničesar znanega o tem kaj misli Eisenhower.

Nemirna južna Amerika ima male revolucije v Argentini in Braziliji. V Buenos Airesu so zarotniki zoper sedanjo vlado pognali v zrak vojaško skladišče. Detonacija je bila tako silna, da so meščani Buenos Airesa mislili, da gre za potres. Vlada sama noče izdati nobenega uradnega poročila.

V severni Braziliji so se uprli vojaški oddelki. Težko je reči kakšen obseg ima ta upor. Na vsak način mora iti za nekaj važnega ker hoče vlada v Rio de Janiero pobotati se s uporniki za vsako ceno.

V štirih tovarnah, ki izdelujejo sestavne dele za letala na Long Island, N. Y., traja stavka tretji dan. Ker pa je danes rojstni dan George Washingtona, sta se obe stranki sporazumeli na ta način: Delo v tovarnah bo res počivalo, ne bo pa tudi piketiranja, marveč bodo tam postavili le znamenja, da je delavstvo na stavki.

KITAJCI ZA ŠPORT

Tudi kitajski komunisti se zanimajo za športsko vzgojo mladine. Radio v Pekingu je javil, da je v mestu Chunking dogotovljen stadium, ki ima 40,000 sedežev.

Obljuba dolg dela!--pravijo Arabci, ko zahtevajo orožje

WASHINGTON, 21. februarja—Ali naj se Srednjemu vzhodu dobavlja ameriško orožje, ali ne, komu naj gre to orožje, ali Arabcem, ali tudi Judom v Palestini. Na Srednjem vzhodu gre bitka za petrolej, petrolejske koristi pa naj varuje orožje. Za ta petrolej se tolčejo Amerikanci in Angleži, vmes pa so posegli v zadnjem času tudi Rusi. Amerika je poslala Arabiji Saudia 18 tankov, poslati jih mora še ostalih 18, skupaj 36. Ne gre za kako slučajno politično vojaško akcijo, marveč gre za izpolnitev pogodb, ki so bile sklenjene radi petrolejskih interesov.

Arabija Saudia ima močne petrolejske vrelce. Kakor tam, tako se tudi v ostalih krajih Srednjega vzhoda bojujejo angleške in ameriške petrolejske družbe, kdo bo ta petrolej izkoriščal.

Srednji vzhod je pa tudi strateško važen. Amerika se je leta 1951, da zaščiti ameriški kapital, vložen v petrolejski industriji, pogodila z glavnim poglavarjem Arabije Saudiem, da bo tam zgradila svoje vojaške baze, na drugi strani pa da bo oborožila in izvežbala arabske čete Saudia. Ta pogodba je bila torej sklenjena in je bilo v pogodbi točno določeno, da pošlje Amerika najprvo 36 tankov poleg drugega orožja. Amerika je po dolgem obotavljanju že poslala 18 tankov, mora jih po pogodbi poslati še 18.

Če bi bila javnosti pojasnjena vsebina dogovora med Arabci Saudia in vlado v Washingtonu, bi ne bilo nobenega hrušča, tudi ne med senatorji in poslanci. V ozadju je očividno zaskrbljenje, kaj bodo napravili Judje v Palestini, ki tudi zahtevajo orožje, katero se jim odklanja, pa bi enostransko pošiljanje tankov samo Arabcem vzbudilo vtis, da Amerika protežira Arabce proti Judom.

Senator Walter George, ameriški vplivni zunanji politik, zahteva od državnega tajništva neko pojasnilo, to pa očividno vsled političnega prestiža, ker pač načeljuje odboru za zunanje zadeve, znan pa mu je itak ves položaj.

Ženske policajke

Policijski oddelek v Clevelandu je v zadnjih dneh sprejel v svojo sredo pet novih policajk, katere bodo dodeljene zlasti krajem, kjer so se v zadnjem času vršili ponovni napadi na ženske. Mestna zastopnica Mary K. Sotak se je posebno zavzemala za to, da bi župan Anthony J. Celebrezze imenoval več žensk v policijski oddelek.

Nove policajke so: Jessie Antel, Ruth Bilinovich, Lois King, Leona Nagorski in Jean Stankiewicz.

HOČEMO, PA NOČEMO ŠOL!

Federalni kongres razpravlja v svojih odborih tudi o šolstvu, o federalni pomoči in ali se ta sprejme, ali ne. Izkazalo se je, da smo, kakor na razpotju in ne vemo, kako in kaj s šolami.

Mnogo starišev, ki imajo otroke po šolah, bi se rado udeleževalo sestankov, na katerih naj se razpravlja o šolskem vprašanju, pa bi raje ostalo doma.

Šole stanejo. Radi bi imeli dobre moderne šole, z dobro učno močjo, pa smo proti posebnim davkom za šole.

Radi bi imeli, da daje federalna blagajna denarno pomoč in uvidimo, da brez te pomoči ne bo šlo, pa se bojimo federalne kontrole. Če bo dala federalna blagajna tudi denar, bo zahtevala svoje sodelovanje, ko gre za šole.

Radi bi imeli dobre šole, sedanje kritiziramo, še rajše pa vidimo, da se vozimo z najmodernejšimi avtomobili po najmodernejših cestah.

So ameriške matere, ki hočejo, da naj bo šola prav "vrezana," kakor bo to odgovarjalo posebnim željam in koristim samo njenega, oziroma njenih otrok.

Eno spoznanje pa je le splošno in to je: Veliki dvoboj med komunizmom in svobodnim svetom, se bo končal v bodočnosti ravno na šolah!

"GORI IN DOLI" V INDUSTRIJI

Nas zanima v prvi vrsti položaj delavstva v industriji avtomobilov. Industrija avtomobilov sama trdi, da je bilo odpuščenih od dela 45,000 delavcev. Delavska unija operira s številko 70,000. Meseca februarja leta 1954 je bilo v industriji avtomobilov brezposelnih 112,000 delavcev. Potemtakem je bilo leto 1954 v mesecu februarju slabše od letošnjega februarja.

Avtomobilska industrija ima svoje sezone in upajo, da se bo prodaja novih avtomobilov na spomlad dvignila, zato pa tudi produkcija; porast produkcije je pričakovati v mesecu novembru, sploh na jesen, ko bodo začeli izdelavati že nove modele 1957.

Zakaj odpusti? Leto 1954 se je zaključilo z zalogo 540,000 neprodanih avtomobilov, začetkom letošnjega leta 1956 pa je bilo neprodanih avtomobilov na zalogi 825,000. Treba je najprvo razpečati te zaloge, da bo industrija avtomobilov vedela, kje da je.

Zanimivo je nadalje, da družba General Motors zagotavlja, da pri njej ne bo prišlo do nadaljnih odpustov.

Družba Ford je izkazala promet in dobiček za leto 1955. Gre za rekordno leto in za rekordni dobiček. Rekordni dobiček je bil v primeri z letom 1954 za 92 odstotkov višji, kot v letu 1954. Znaša namreč $437,000,000 in pride na delnico $8.19.

*

Rekordne dobičke iz lanskega leta je najavila družba General Electric Co.; enako družba The Bell System, ki opravlja ameriško telefonsko službo. Njen čisti dobiček za leto 1955 je znašal $683,543,449. Dobiček je najvišji v poslovanju družbe od leta 1929 dalje.—Federalno tajništvo za trgovino v Washingtonu sodi o gospodarstvu, da razen v stavbeni stroki in v industriji avtomobilov, ni bistvenih sprememb in da se "business" iz leta 1955, ki je bil dober, nadaljuje tudi v letu 1956.

PREDSEDNIK U.S.A.—"PART TIME?"

Predsednik Eisenhower, ki se mudi na posestvu zakladnega tajnika Georgea Humphreya v Georgiji na oddihu, je ta čas podaljšal. Lahko sklepamo, da še ni gotov v svoji odločitvi, ali bo kandidiral za predsednika na republikanski listi.

Če se bo odločil, da kandidira, potem gre za strogo politično vprašanje. Gre pač za ameriškega predsednika, ki ima silno odgovorno nalogo, in če tej nalogi ne bi bil iz zdravstvenih ozirov kos, potem naj ne kandidira.

V Washingtonu se je že začela debata za in proti. Ni nobenega vprašanja, da bi človek, ki je bil zadet po srčni kapi, lahko vršil vse posle predsednika republike, kot jih predpisuje ameriška ustava. Senator Lyndon Johnson točno izvršuje, kar so mu zdravniki predpisali —njega je bila zadela enako srčna kap—in gre pogosto na krajše počitnice, vsaj pa si privošči odmore.

Okolica Eisenhowerja namiguje, da če se bo odločil za kandidaturo in če bo izvoljen, bo moral iti večkrat na počitnice. Ameriški prezident, pa skoraj na stalnih počitnicah?!

Ameriški politični zgodovinarji pa so Eisenhowerju tole predočili:

Da ni bilo v zgodovini Amerike predsednika, ki bi nastopil svojo službo s 66 leti starosti, pa bi termin štirih let predsednikovanja res dokončal. Vsi so pomrli popreje.

Unije in volitve

Vodstvo unijske centrale AFL-CIO, ki je končalo svoja posvetovanja v Miami Beach v Floridi, je izdalo tiskano poročilo, iz katerega, ko gre za bodoče volitve, posnamemo tele zanimivosti:

AFL-CIO lahko računa v sedanjem kongresu na 38 senatorjev in na 177 poslancev, ki so prijatelji delavstva. Če naj dobijo delavske unije v kongresu večino poslancev in senatorjev, ki bodo njihovi prijatelji, morajo poslati v kongres še kak ducat senatorjev in v zbornico poslancev vsaj še 41 poslancev.

V volilno-propagandni fond bo AFL-CIO zbrala $3,800,000.

Letos poleti bo vodstvo AFL-CIO zopet zasedalo in proglasilo kandidate, ki jih priporoča. Delavstvo bo pozvalo, da gre v volilni agitaciji od hiše do hiše in agitira samo za odobrene kandidate.

KJE ŠE OBEŠAMO

V Angliji so odpravili smrtno kazen, ki se je izvrševala z obešanjem. Pri nas v Ameriki je še vedno dvet držav, ki na smrt obsojene enako obešajo. So pa tri države, ki ne poznajo smrtne kazni. To so: Maine, Minnesota in Wisconsin. Drugi načini, kako se izvrši smrtna kazen, so v Ameriki električni stol, oziroma celica, kjer obsojenca usmrtijo s plinom.

Na operaciji

V Woman's bolnišnico je bila v petek nagloma odpeljana poznana Mrs. Gabriella Petrick, ki živi pri hčeri Mrs. Eleanor Reiterer na 13811 Deise Ave. Podvreči se je morala težki operaciji, katero je srečno prestala. Želimo ji, da bi se kmalu zdrava vrnila na svoj dom!

V TEKMI S KOMUNISTIČNIMI DRŽAVAMI BODO KONČNO ODLOČILE LE ŠOLE!

AMERIKI PRIMANJKUJE NA VSEH POLJIH STROKOVNJAKOV

WASHINGTON, 21. februarja—Fderalna vlada se je bavila s položajem v ameriški industriji, pisarnah, pa tudi v vojaških vrstah, v zvezi s pomanjkanjem strokovno vsposobljenih ljudi. O svoji seji je izdala poročilo, ki meče čudno luč na strokovno izobraženstvo tu v Ameriki. Splošna kritika je namreč ta, da strokovno vsposobljenih ljudi primanjkuje tako v tovarnah, kakor v pisarnih, posebno še v vojaštvu.

Federalna vlada rabi celo izraz, da je zaskrbljena, kam bomo prišli, če se ta nedostatek ne odpravi. Posebno še, ko komunistični blok izkazuje velik odstotek večjega števila strokovno vsposobljenih državljanov, kot pa Združene države.

Poveljstvo ameriškega letalstva na primer priznava, da bombniki, ki naj bi poleteli na vaje, ne morejo vzleteti, ker letalstvo ne razpolaga z zadostnim številom mehanikov. Letalski mehaniki pa gredo na drugi strani raje v službo k civilnemu letalstvu, kot pa k vojakom. Letalstvo samo nujno potrebuje od 30,000 do 40,000 izvežbanih mehanikov.

Ko so pregledali položaj v civilni industriji, so enako našli, da zahteva moderna tehnika, ki se že uvaja v industrijo, tudi modernih izvežbanih tehnikov. Civilna industrija se je vrgla na inženirje, ki so na razpolago, da jih pridobi sama zase. Javljeni so slučaji, da imajo diplomirani inženirji z odlično izobrazbo na ponudbo kar dvajset mest. Pomanjkanje strokovnih moči pa se ne občuti samo na višjih odgovornih mestih pomembnih industrij, marveč tudi navzdol med delavstvom.

Federalna vlada je po danih podatkih morala priznati, da primanjkuje tudi delavstva, ki ni navadno delavstvo "labor," marveč za katerega se lahko rabi izraz "worker."

Kraji z nizkim standardom

Najslabše se odrežejo na splošno vzeto črnci in Mehikanci, ki pridejo na delo iz Mehike.

Vojaška oblast trdi, da ne more naprej z rekruti, ki prihajajo iz južnih krajev, to so iz Severne Caroline, Južne Caroline, Georgije, Floride, Alabame, Mississippi in Tennessee.

Ko gre za vojaško vežbanje, pa tudi za morebitno napredovanje, vojaška uprava postavi kot pravilo sto dosegljivih točk. Komaj 11 odstotkov povprašanih je doseglo komaj deset od sto dosegljivih točk. Šlo je za najenostavnejša vprašanja iz angleščine, iz računstva, pa kako rešiti gotove enostavne probleme. Torej ni kazalo, da bi jih pripustili v kake tečaje za višjo vojaško izobrazbo.

Ko pa gre za tiste vojake, ki naj napredujejo, je najmanj tretjina takih, ki pri teh izpitih zopet padejo.

Federalna vlada, kakor posnamemo iz tega poročila, pa priznava, da je ameriški severovzhod veliko na boljšem, vendar ne tako visoko, da bi strokovni material, ki ga daje ta del republike na delovni trg, lahko zadostil vsem potrebam, tudi ne v domačem kraju samem.

Samo eden od vsakih sedmih tako imenovanih ameriških strokovnih delavnih moči je res strokoven. Če gre za to, kje Amerikanci pokažejo res svojo strokovno vsposobljenost, se pokaže tale slika: V vseh ozirih odgovarjajo trgovski potniki in precejšnje število uradnikov; slabo se odreže delavstvo, boljše profesionalci, dobro so podkovani tehniki, dobro enako farmarji, ki se razumejo na svoje polje, pa tudi ravnatelji podjetij.

Nedolgo tega se je vršila v Beli hiši posebna konferenca, ki se je pečala z ameriškim šolstvom. Eden glavnih zaključkov te konference je bil ta, da bo končno šola tista, ki bo zaključila dvoboj med komunizmom in protikomunizmom.

STALIN ODSTAVLJEN Z OLTARJA

Mednarodni komunizem, katerega je dirigirala Moskva, je kot z nekim pravovernim naukom operiral z izrazi: Marksizem, leninizem, stalinizem. Kdor se je pregrešil zoper te "bogove," je bil kaznovan.

Občni zbor ruske komunistične stranke je odpravil stalinizem. Ruski govorniki Hruščev, Bulganin, Mikojan pa tudi Molotov, so proglasili, da je oboževanja enega človeka konec, da gre sedaj za kolektivno vodstvo, Stalinu so pa direktno očitali velike zmote, ko je na svojo roko kaznoval komuniste v drugih državah, če se mu niso slepo pokoravali. To je bil tudi slučaj z Jugoslovanom Titom leta 1948, ko je Stalin Tita pognal iz Kominforme. Ali bodo tudi Kitajci posnemali vzgled Moskve?

Zanimiv je bil nastop sovjetskega zunanjega ministra Vjačeslava Molotova. Ta je vabil v krog sovjetskih zaveznikov socialiste in nevtralce.

*

V Kanadi je dal kanadski zunanji minister Lester Pearson tole zanimivo izjavo, ko gre za sedanjo komunistično Kitajsko:

Ni se prenagliti, da naj Kanada takoj pripozna sedanjo Kitajsko in stopi z njo v redne diplomatske zveze. Ni se pa sprijazniti z mislijo, da bi tega režima nikdar ne priznali in se ne sprijaznili s sedanjo kitajsko vlado.

*

Usoda Posarja je zapečatena. Volilstvo se je odločilo za priključitev nazaj k Nemčiji. Bilo je le logično, da je nova vlada v Posarju sklenila isto, da naj gre Posarje nazaj k Nemcem. Med vladami v Bonnu v Nemčiji, Parizu, Londonu in Washingtonu se sedaj le še razgovarjajo o tem, v kaki obliki in kdaj naj se izvrši priključitev Posarja k Nemčiji. Vse imenovane vlade pa so se sprijaznile z mislijo, da je treba upoštevati voljo prebivalstva Posarja. Francija le to zahteva, da naj se zaščitijo njene posebne gospodarske koristi, ki jih je imela v industrijskem Posarju.

EMMA STAREŠINA

V Euclid-Glenville bolnišnici, kjer se je nahajala osem mesecev, je umrla Emma (Ljuba) Starešina, rojena Ratkaj, stanujoča na 5617 Dibble Ave. Stara je bila 70 let in je bila doma iz vasi Martinski vrh, fara Lipnik, odkoder je prišla v Ameriko leta 1905. Bila je članica društva sv. Jožefa št. 99 H.B.Z. Dokler ni zbolela, je delala v kuhinji pri Richman Bros. Co.

Tu zapušča soproga George, šest otrok: Steve, John, Mrs. Anne Ferlin, Mrs. Dorothy Martineau, Mrs. Elsie Heppner in Mary, devet vnukov in več sorodnikov. Pogreb se vrši v petek zjutraj ob 8.45 uri iz Grdinovega pogrebnega zavoda, 1053 E. 62 St., v cerkev sv. Pavla ob 9.15 uri in nato na pokopališče Calvary.

Gremo v Indijo!

Indijski zastopnik pri Združenih narodih je bil Krishna Menon, ki je sedaj član indijske vlade Nehruja. Ameriški državni tajnik John Foster Dulles se pripravlja na obisk indijske vlade v New Delhi. Menon je veliko bolj razpoložen do Sovjetske zveze, kakor pa do Združenih držav. Kako se bosta Dulles in Menon spogledala na licu mesta v Indiji v New Delhi?

Ameriški poslanik v Indiji pa ni samo za to, da gre v New Delhi k Nehruju državni tajnik John Foster Dulles, marveč naj bi Indijo obiskal tudi Eisenhower. Njegove besede so bile tele: Če gre Eisenhower v Indijo, bo videl, kako prijateljsko bo sprejet in bo njegov sprejem zasenčil vse, kar sta pustila za seboj Hruščev in Bulganin.

POVODNJI V OHIO

Cestno nadzorstvo v Columbusu javlja, da je zaprlo pet glavnih cest osrednje in južne Ohio, to pa radi visokega nastopa vode. Ceste okrog Jeffersona, Akrona, Cantona in Youngstowna so spolzke. Ohio Turnpike pa obratuje normalno.

BLAZNA BRZINA LETAL

V Baltimore, kjer imajo tudi tovarne za letalstvo, so predložili ameriški mornarici za njeno letalstvo v odobritev model novega letala, ki bo šlo v neznane višave, gonilna sila pa bo prihajala od sonca in od zvezd. Delajo na modelu letala, ki bo vzletelo 750,000 čevljev nad zemljo, letelo pa bo z brzino 3,300 milj na uro. Rekli bi, da gre za pravljico. Ne! V laboratorijih mornarice, ki ima svoje letalstvo, dejansko sestavljajo tak model in vršijo potrebne tehnične predpriprave.

Tudi napoved, da bo v civilnem letalskem prometu prevzelo prvo vlogo brzovozno letalo, je bila začetkoma sprejeta hladno. V resnici pa so letalske družbe že naročile celo vrsto teh letal. Brzovozno letalo spodriva druge.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
The American Jugoslav Printing & Publishing Co.
6231 St. Clair Avenue Cleveland 3, Ohio
HEnderson 1-5311 — HEnderson 1-5312

Issued Every Day
Except Saturdays, Sundays, Holidays and the First Week in July

SUBSCRIPTION RATES — (CENE NAROČNINI)

By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):

For One Year — (Za eno leto)	$10.00
For Six Months — (Za šest mesecev)	6.00
For Three Months — (Za tri mesece)	4.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):

For One Year — (Za eno leto)	$12.00
For Six Months — (Za šest mesecev)	7.00
For Three Months — (Za tri mesece)	4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

SPOZNANJE!

(1)

Zdi se, kakor da je na strani "Enakopravnosti" nekaj po nepotrebnem zašlo, če se tiska ali vest, ali poročilo, ki ne odgovarja splošni tendenci lista, da je dnevni tisk ustvarjen za to, da prinaša čim hitreje novice iz ene ali druge domovine, poleg tega pa da bralca orientira do važnih vprašanj dnevnega življenja s potrebnimi članki, pa tudi s stvarnimi poročili. Življenje je pač življenje in življenje je prokleto realna stvar. Preteklost je sicer uvod v sedanjost, pa samo uvod! Že samo to spoznanje nam narekuje zapoved, da se preteklost več ne ponavlja.

V "Enakopravnosti"—hoteli bi, da bi jih bilo več—prihajajo dopisi, posebno iz tistih držav Amerike, ki nam niso bile tako udomačene, kakor na primer Ohio in njene sosede. Ti dopisi so zanimivi, po našem mnenju popolnoma pravilni. Če se naseli Slovenec na novo kje na ameriškem severozapadu, ali na skrajnem zapadu, kakšen je tam standard življenja? To je za njega glavno vprašanje. Pa smo brali v dopisih popolnoma pravilno, kaj je s stanovanjskimi prilikami, ali so stanovanja draga, ali poceni, jih je lahko dobiti, ali ne; kaj je z zaposlitvijo? Ali je obširno polje, da se lahko dobi delo, ki je tudi dobro plačano, ali ne? Kako je z zdravstvenim stanjem, ali je podnebje zdravo, ali škodljivo, ali ne? Skratka, dopisnik ali dopisnica gledata na ameriško stran tega vprašanja z ameriškimi očmi in pišeta tako, da res zajameta pozornost bralca vsepovsod kamor list gre.

Sem in tja, kakor ena lastavica prihaja vest recimo iz Arizone. Arizona je bila Slovencem v glavi kot dežela, kjer je vročina, kjer je veliko puščav, pa najbrže ni dobrih pogojev, da bi se tam živelo. Rabili smo izraz—lastavica, ki kot ena še ne prinaša pomladi. Vendar pa nam ta ena lastavica pove, da so tudi v Arizoni Slovenci, ki so se tja od drugod preselili, pa nam manjka poročilo o pravem ozadju, zakaj to malo preseljevanje narodov.

Tudi iz Floride ne manjka pozdravov. Pa nam manjka zopet popis pravega ozadja te čudovite dežele, zakaj stopa Florida toliko v ospredje in kakšen je resnični dejanski napredek.

Postanimo za trenotek pri Arizoni. Arizona nam da namreč mnogo misliti. Kraj, ki je veljal še kakih 15 let nazaj za puščavo, za deželo, kjer je radi vročine nemogoče živeti, kaj šele delati in dobro zaslužiti, vabi tudi slovenske družine. To je res da je Grand Canyon v severnem delu Arizone svetovno čudo. Slovenski izletniki, ki se vozijo z avtomobilom še dalje proti Californiji, ne zamudijo prilike, da ne bi obiskali tudi tega naravnega čuda. Turizem sam na sebi prinaša deželi dohodke. Če je bila Arizona vsaj turistovska dežela, je bilo nekaj dohodkov tudi od turizma. Toda nam gre za delo, za stalni zaslužek in ali ga naj iščemo tudi drugod, recimo izven Ohio in njenih sosed?

Preidemo na pravo jedro novega naseljevanja.

Trditev, da je bilo dobrih dvajset let gospodarskega življenja velikanski dogodek, drži. V tem času se je Amerika skoraj spremenila. Na splošno nam je znano ime atomska energija, avtomat v industriji in v pisarnah, nove iznajdbe na tehničnem polju, pa večkrat ne vemo, kam z njimi. Praktično pa pomenijo novo revolucijo, seveda tiho, v ameriškem življenju.

Amerika je stopila v svet. Poleg Sovjetske zveze se bojuje za svoj vpliv v svetu. To je eno poglavje. Bivša izolirana Amerika postaja svetovni faktor in se mora te naloge zavedati, pa tudi zelo realno računati z njo. Moderna Amerika mora vojaško vzeto računati z morebitno vojno na njenih lastnih tleh, mora računati z morebitnim bombardiranjem po tujih letalih. Ali naj bo vse nakopičeno na enem mestu, pa naj bombardiranje upihne luč gospodarskega življenja? Če bi bilo temu tako, potem bi bili nespametni. Ali ne poznamo Urala? Tudi Sovjeti so za Uralom postavili svojo vojno industrijo. L. Č.

UREDNIKOVA POŠTA

PREŠEREN — POVODNI MOŽ — PARMA

CLEVELAND, Ohio — Dr. France Prešeren (1800-1849) je v počitnicah leta 1824 pogosto zahajal v Dolenčevo gostilno na Karlovški cesti v Ljubljani. Njegovo nemirno srce je namreč gorelo za domačo hčer Zaliko, ki pa se ni dosti brigala za Francetove ljubezenske izlive. Mladi pesnik se ji je zato "maščeval" z balado "Povodni mož," za katero je našel snov v Valvazorjevi zgodovinski zbirki "Die Ehre des Herzogtums Krain," kjer avtor popisuje, da se je v ustnem izročilu ohranila strahotna zgodba kako je povodni mož, v obliki prikupnega mladeniča, med plesom odnesel v valove Ljubljanice prevzetno ljubljansko lepotico Urško Schaferjevo, ki se je zavedajoč svoje izzivajoče lepote objestno branila domačih fantov in razdrla marsikatero toplo zakonsko gnezdo. "Prešerna se brani, ples odlašuje . . . " duhovito pikro, a preprosto in občuteno pripovedovanje mladega užaljenega pesnika Prešerna. Balada je osvojila srca in danes jo zna na pamet vsak srednješolček.

Franceta Prešerna je poznanje takratne že bogate francoske, italijanske, nemške in angleške literature, kakor tudi stare klasične grške in latinske, tiralo, poleg lastnega prirojenega pesniškega zagona, da je dal slovenskemu narodu prve resnične in nedosegljive pesnitve in tako dvignil slovenski jezik iz nižine plahe "hlapčevske" govorice do modernega oblikovnega jezika, vrednega sočlana evropske kulturne skupnosti. Grenke izkušnje in njegova številna razočaranja v privatnem kot poklicnem življenju, občutek krivde, da je zapustil varno in nepokvarjeno okolje Vrbe pod varstvom Sv. Marksa, vse to je bilo morda potrebno, da je ustvaril in nam dal nesmrtna dela; mogoče ga je pesem vsaj za hip rešila krute vsakdajnosti, mu tešila neutolaženo slo v njegovi razboleli notranjosti, saj je znano, da kogar bogovi ljubijo tega tepejo. . . .

Kakor je torej Prešeren oral globoko in temeljito ledino slovenskega pesništva, tako je Viktor Parma (1858-1924) skupaj z Miroslavom Vilharjem, B. Ipavcem in Antonom Foersterjem ustvaril prva slovenska gledališka glasbena dela večjega pomena. Prebujanje narodov, ideje o enakopravnosti vseh narodov, ideje, ki so v takratni dobi tešile našo mladino bolj kot boren študentovski kruh po tujih univerzah, so tudi v njih zbudile željo dati slovenskemu, povprečno glasbeno bolj nadarjenemu narodu kot marsikateri drugi takratni vodilni narodi v Evropi, lastno operno literaturo, da bi se v svetišču boginje Talije — "narodnem gledališču" v Ljubljani od časa do časa lahko dajale tudi izvirne slovenske opere in operete.

Opera, ki se je rodila v Italiji, v dobi humanizma in prav kmalu razširila v Francijo in preko srednje Evrope v Rusijo ter ob zatonu preteklega stoletja tudi v Novem svetu, je osvajala takratne izobražene kroge; poznavanje oper, njih vsebine, scenerije, itd. je bil vsakdanji predmet razgovora takratnih družabnih prireditev. Jasno je torej, da se je Slovencem vzporedno s prebujanjem narodne zavesti, zahotelo slišati z odra slovensko pesem.

Najprej so na primer v Ljubljanski operi od časa do časa vtaknili med nemško ali katerokoli tujo opero, kak slovenski vložek, ki je bil pri občinstvu burno sprejet, seveda ne toliko pri oblasti. Leta 1850 smo šele Slovenci prišli do prve prave glasbene igre, ko je Miroslav Vilhar objavil svojo spevoigro "Jamska Ivanka." Sledila ji je spevoigra "Tičnik," delo mladega in nadarjenega B. Ipavca. Foersterjeva opereta "Gorenjski slavček" in pa Ipavčeva spevoigra "Teharski plemiči" (1892) sta pomenila velik napredek, zlasti "Gorenjski slavček," sicer nekoliko predelan, ponovno in ponovno osvaja slovensko občinstvo.

Leta 1895 je Viktor Parma dokončal "Urha, grofa Celjskega," ki jo kot celoto moremo imenovati prvo izvirno opero v slovenskem jeziku. Premiera v Ljubljani pod taktirko skladatelja samega je bila prava narodna veselica, navdušeno sprejeta s petimi zaporednimi ponavljanji.

Čeprav slovanskega izvora, je Viktor Parma preživel mladost pod italijanskim vplivom; rodil se je v Trstu, šole obiskoval v Benetkah, Zadru in Tridentu, kjer je tudi maturiral, zato je njegova melodija tipično po vzoru italijanskega "bel canto"; sončna iskrena, in preprosta, prav to kar daje italijanski glasbi ono toplo privlačnost. Ko je kasneje študiral na Dunaju pravo, je pa poslušal na tamkajšnem konzervatoriju predavanje slavnega Brucknerja, velikana na polju simfonične glasbe. Južna melodija in pa stroga nemška glasbena teorija sta napravile v Viktorju Parmi mojstra okusa in spretnega ter zelo plodovitega skladatelja. Prekipevajoča, plemenita in vesela narava se čuti v njegovih melodijah. Za Viktorja je bilo ustvarjanje notranja potreba, kot pri vsakemu velikemu mojstru, tako je tudi njegova melodija izraz njegove duše—joče, kadar ona joče—poje od veselja, kadar duša žari v sreči. Čeprav ni imel od tega materijalnih koristi—glasba namreč ni bila njegov poklic—bil je jurist v visokih državno upravnih službah—je bil izredno plodovit, saj je obogatil začetniško, še oklevajočo slovensko glasbeno literaturo, za pet oper, štiri operete in več manjših vložkov, celo vrsto balad, valčkov, koračnic—njegova koračnica "Mladi vojaki" je mednarodnega slovesa, potpurijev kvartetov, itd.

Viktor Parma je umrl 25. decembra 1924. Njegov pogreb k Sv. Križu v Ljubljani je bil prava vsenarodna oddolžitev velikemu glasbeniku. Na njegovo lastno željo so mu na poslednji poti zaigrali intermezzo iz njegove opere "Ksenija" in pa koračnico "Mladi vojaki." Njegova dela so doživela neštevilne vprizoritve doma, kakor tudi v ostalih predelih Jugoslavije, Italije, Češkoslovaške in Amerike.

V nedeljo, dne 4. marca ob štiri uri popoldne bo v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju Glasbena Matica pod vodstvom g. Anton Subelja podala med drugim tudi Viktorja Parme cantato "Povodni mož." balada za zbor in soli. Vsi prijatelji lepe glasbe bodo našli ob tej priliki nepozabni užitev.

Frank Goreršek

POVODNI MOŽ

DR. FRANCE PREŠEREN

Od nekdaj lepe so Ljubljanke
slovele,
al' lepše od Urš'ke bilo ni
nobene,
nobene očem bilo bolj zaželene
ob času nje cvetja dekleta
ne žene.—
Ko najbolj iz zvezd je danica
svetla,
najlepša iz deklic je Urš'ka bila.

Mnog'tere device, mnog'tere
ženice
oko je na skrivnem solze
prelivalo,
ker Urš'ki srce se je ljubega
vdalo;
al' ljubih bilo je nji vedno
premalo.
Kar slišala moških okrog je
slovet'
skušala jih v mreže razpete
je vjet'.

Je znala obljubit', je znala
odreči,
in biti priljudna, in biti
prevzetna.
mladen'če unemat', bit'
starším prijetna;
modrij in zvijač je bila vseh
umetna;
možake je dolgo vodila za nos,
ga stakne nazadnje, ki bil ji
je kos.

Na Starem so trgu pod lipo
zeleno
trobente in gosli in cimbale pele,
plesale lepote 'z Ljubljane so
cele
v nedeljo popoldan z mladen'či
vesele;
bila je kraljica njih Urš'ka
brhka,
plesati ni dolgo nje volja bila.

Jih dokaj jo prosi, al' vsak'mu
odreče,
prešerna se brani in ples
odlašuje,
si vedno izgovore nove
zmišljuje;
že sonce zahaja, se mrak
približuje,
že sedem odbila je ura in čez,
ko jela ravnat' se je Urš'ka
na ples.

Al' ker se ozira, plesavca si
'zbira,
zagleda pri mizi rumeni junaka;
enac'ga plesati ž njim deklica
vsaka.—
Omrežit' ga Uršika lepa želi,
zaljubljeno v njega obrača oči.

To videt', mladenič se Urš'ki
približa:
Al' hot'la bi z mano plesati?
ji pravi;
kjer Donava bistri pridruži se
Savi,
od tvoje lepote zaslišal sem davi,
že, Uršika zala, pred tabo sem
zdaj,
že, Uršika zala, pripravljen na
raj!—

To reče in se ji globoko prikloni,
sladko mu nasmeja se Uršika
zala:
Nobene stopinj'ce še nisem
plesala,
da čakala tebe sem, res je,
ni šala;
zatorej le hitro mi roko podaj,
lej, sonce zahaja, jenjuje že
raj!—

Podal ji mladenič prelepi je
roko
in urno ta dva sta po podu
zletela,
ko da bi lahke perutnice imela,
bila bi brez trupla okrog se
vrtela,
ne vidi se, kdaj da pod noga
udar',
plesala sta, ko bi ju nosil vihar.

To videti, drugi so vsi ostrmeli,
od čudeza godcem roke so
zastale;
ker niso trobente glasova več
dale,
mladen'ča noge so trdo
zacep'tale:
Ne maram, zavpije, za gosli,
za bas,
strun drugih, ko plešem,
zapoje naj glas!

So brž pridrvili se črni oblaki,
zaslišiš na nebu se strašno
gromenje,
zaslišiš vetrov se sovražno
vršenje,
zaslišiš potokov derečih šumenje,
oh, Uršika zala, zdaj tebi gorje!

Ne boj se, ti Urš'ka, le hitro
mi stopi,
ne boj se, ji reče, ne boj se
gromenja,
ne boj se potokov ti mojih
ne boj se vetrov mi prijaznih
vršenja;
le urno, le urno obrni pete,
le urno, le urno, ker pozno je že!

Ah, majhno postojva, preljubi
plesavec!
da jaz se oddahnem, da noga
počije.
Ni blizu, ni blizu do bele Turčije,
kjer v Donavo Sava se bistra
izlije;
valovi sumeči te, Urš'ka, žele,
le urno, le urno obrni pete!—

To reče, hitreje sta se
zasukala,
in dalje in dalje od poda
spustila,
na bregu Ljubljan'ce se trikrat
zavila,
plesaje v valove dereče planila.
Vrtinec so vid'li čolnarji dereč,
al' Uršike videl nobeden ni
več.—

Glas iz Floride

FT. LAUDERDALE, Fla. — Cenjeni čitatelji in prijatelji! Tu Vam želim sporočiti, da sva se z možem podala na obisk v toplo Florido, ki je kraj večnega sonca. Lepoto in toploto tega kraja uživava vsako minuto najinega bivanja tu. Semkaj sva prišla pred nekaj tedni, a zdi se kot bi bilo komaj včeraj, ker čas tako beži naprej.

Ko pišem te vrstice, sedim zunaj na soncu. Neverjetno je, da imamo tu tako lepo solnce, medtem ko prihajajo poročila, da vi tam doma zmrzujete.

Nemogoče mi je opisati kako čudovito je življenje tukaj posebno v tem času leta, ko je vse zeleno in v cvetju kot v pravljici.

Ker pa rada čitava novice o naših znancev, prosim, da bi pošiljali našo Enakopravnost na spodnji naslov, ker tu namerava ostati vsaj do maja meseca. Domov se vrneva pozneje, ko se bo pri vas že ogrelo. Žal nama je, da ne morete biti vsi tukaj in se veseliti toplote in lepote floridskega sonca, a bodite vsi lepo pozdravljeni.

Christine in Anton Kebe.
1707 N. E. 18 St.,
Ft. Lauderdale, Fla.

Novice pri Slov. delavskem domu

Filmske slike v SDD: ponovno se bo kazalo filmske slike v naravnih barvah, katere je posnel ko je bil na obisku v Sloveniji, poznani Mr. Tony Primc. Slike je že kazal zadnjo soboto in bo nadaljeval tudi v soboto, dne 25. februarja in v soboto dne 3. marca. Pričetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina prosta. Opozarja in vabi se vse one, katerih sorodniki so na teh filmih. Po daljšem času je menda vsekakor primerno, da se slike zopet pokaže in da boste vi lahko videli svoje kraje, domačo vas in sorodnike.

V soboto, dne 10. in 17. marca pa bo kazal svoje filmske posnetke, tudi v naravnih barvah, poznani lastnik Century Tire Shop na Waterloo Rd. Mr. Joe Dovgan. Tudi on ima veliko slik vaših sorodnikov, rojstnega mesta in vasi, čudovitost lepote slovenskih pokrajin in gričev, holmov in gora. Dobrodošli ste in vabimo vas, da pridete s svojimi znanci, prijatelji in družino, da vidite te slike. Vstopnina prosta.

30-letnica SDD: v tem letu se bo praznovalo 30-letnico otvoritve SDD. Gotovo je, da bo direktorij Slovenskega delavskega doma aranžiral primerno proslavo tega zgodovinskega dne.

Kulturne prireditve v SDD: dasiravno se očitno vidi pešanje naših aktivnosti v vseh ozirih, posebno pa na kulturnem polju, pa vseeno nekaj življenja je še ostalo. V nedeljo, 15. aprila bo imel svoj koncert Mladinski pevski zbor in otroci se že prav pridno vadijo za ta nastop pod vodstvom Mr. Joseph Gregurinčiča.

V nedeljo, 22. aprila pa bo podal koncert zbor Jadran. Ta zbor zasluži svoje častno mesto v zgodovini kulturnih del ameriških Slovencev; teško je danes vzdrževati kako kulturno organizacijo, ker mi starejši priseljenci smo postali trudni—nadomestila pa od nikoder ni, in ker ni nadomestil je naravno, da je kulturno delovanje ameriških Slovencev oteškočeno.

Ružica Kausič: je članica Zagrebške opere in je sedaj na obisku pri svojem očetu Mr. Blaž Kausič, kateri živi v East Clevelandu. Sliši se, da ima to dekle izredno lep in čist pevski glas in od kar je tu, je že tudi nastopila v Cleveland Public Music Hall na mednarodnem pevskem-kulturnem festivalu, ter tudi sodeluje na Hrvatskem radio programu. O tem dekletu mi je pravil Mr. Joseph Gregurincich in omenil—ali bi ne bilo morda priporočljivo, da bi Slovenci in Hrvatje collinwoodske naselbine aranžirali skupni javni koncert in povabili Miss Ružico Kausič. Pristavil je, da je prepričan, da bi bili pri volji sodelovati: kolaši "Seljaškega kola," zbor Slavulj in povabilo naj bi se tudi pevski zbor Jadran, Mladinski pevski zbor in dramsko društvo Verovšek. Kaj pravite vi k temu? Kaj vi mislite o ideji?

Vincent Coff.

ZASTARELE POSTAVE

Razne postavodaje sprejemajo nove postave leto za letom, dostikrat brez ozira na prejšnje postave, ki ostajajo v veljavi. Na ta način postajajo zakoniki bolj in bolj zapleteni in večkrat v navzkrižju z obstoječimi razmerami. Od časa do časa pa se nekatere postavodaje tega domislijo in izvedejo radikalno revizijo.

Pred nekaj leti je legislatura države Kansas pooblastila posebni odbor, ki naj iz zakonika odstrani vse zastarele, nesmiselne in dostikrat nasprotujoče si postave, in sestavi novega. Ko so postavodajalci načrt novega zakonika preštudirali, so na en predlog prejšnji zakonik ovrgli, na drugi predlog pa načrt novega zakonika v celoti sprejeli.

Nekaj sličnega so nedavno storili postavodajalci mesta Philadelphije. Posebni odbor postavodajalcev in odvetnikov je izbral iz starega zakonika, kar odgovarja novim časom, in odstranil mnoge določbe, ki so bile v nesoglasju medsebojno ali pa z novimi razmerami. Novi zakonik, ki je v celoti nadomestil starega, je vsebovan v dveh knjigah, medtem ko so za stari zakonik potrebovali 101 knjigo. Nekatere postave starega zakonika so izhajale še iz leta 1854.

—NEW ERA, glasilo ABZ

Rojaki in rojakinje, sodelujte v Slovenskem izseljenskem koledarju

Uredniški odbor Slovenskega izseljenskega koledarja vabi vse slovenske rojake in rojakinje, da sodelujejo v Slovenskem izseljenskem koledarju za leto 1957.

Mnogo pomembnih dogodkov v slovenskih naselbinah še ni nihče nikjer zapisal. **Bilo pa bi nujno, da se to čimpreje opravi, dokler še živijo izseljenci — pionirji, ki so vse to sami doživeli.**

Med našimi izseljenci se tudi med letom marsikaj zgodi, kar je vredno, da se zapiše. Zlasti so zanimivi taki spomini slovenskih izseljencev, ki so vezani na ustanovitve slovenskih naselbin, podpornih organizacij, domov, društev, dalje delovanje vaših pevskih zborov, dramatskih društev itd.

Članki pridobijo mnogo na svoji veljavi, če nam pošljete z njimi **tudi čim več fotografij!**

Vse prispevke nam pošljite najkasneje do konca aprila! Pri pisanju naj vas nič ne skrbi slovnica, to bomo že pri nas vse popravili, kolikor bo pač potrebno.

Vse gradivo, zbrano v ameriškem družinskem koledarju in gradivo, ki se nabira v sedanjem Slovenskem izseljenskem koledarju bo zgodovinska zakladnica za vse slovenske zgodovinarje, ki se bavijo s slovenskim izseljenstvom.

Dragi rojak, rojakinja! Mogoče nam napišeš za Koledar 1957 nekaj iz zgoraj navedenega. Lahko pa po svoji presoji izbereš in opišeš kak drug zanimiv dogodek iz tvojega življenja, ali pa opišeš spomine iz svoje mladosti v starem kraju in pa življenje v novi domovini. Ne pozabi nam poslati tudi svoje fotografije za objavo!

Zanimivi so tudi podatki o vaših otrocih in vnukih, kje se šolajo, v kakšnih službah so in kakšne položaje zavzemajo v ameriškem javnem življenju.

Vidite, dragi rojaki, snovi za pisanje je dosti na izbiro. Le malo dobre volje in napravili boste veliko delo za našo skupno slovensko stvar!

Uredniški odbor pričakuje, da se vabilu k sodelovanju v Slovenskem izseljenskem koledarju za leto 1957 odzove čim več slovenskih rojakov in rojakinj!

Uredništvo Slovenskega izseljenskega koledarja
Ljubljana, Cankarjeva 5/1,
Slovenija, Jugoslavija.

POLKOVNIKI IN NAFTA

V Braziliji sta dve generaciji prekrižali kopja. Večni spopad —med starimi in mladimi. Stari imajo na svojem grbu kavo, mladi—naftovod.

Kava je pretresala preteklost Brazilije, nafta je vznemirila njeno sodobnost.

Zaradi kave so prekopali Brazilijo od Belema na Amazonki do Parane. Zaradi nafte so prevrtali Brazilijo od Parane do Nove Olinde na Amazonki.

Zaradi kave so nekoč kovali zarote in dvigali upore, zaradi nafte zdaj pletejo intrige. Zaradi nafte je predsednik Brazilije neko noč lanskega avgusta napravil samomor.

Kava je Braziliji prinesla bogastvo, pravijo stari Brazilci.

Nafta prinaša Braziliji bodočnost, pravijo mladi.

V ŠTABU "PETROBRAZA"

Ko je pred kratkim s stolpov v Novi Olindi v pragozdovih Amazonasa prsnila nafta, Brazilci niso niti slutili, da bodo doživeli novo petrolejsko mrzlico. Toda v Amazonasu se ni pojavil polkovnik Lawrence kot na Srednem vzhodu.

"Kdo ve," pravijo v Rio de Janeiru, "nemara bi prišel tudi sem, če ga ne bi prehiteli brazilski polkovniki."

Nafto v Amazonasu, tako kot v vsej Braziliji, upravljajo brazilski polkovniki.

"Ali se pri vas sploh kaj zgodi brez oficirjev?" sem vprašal v Rio de Janeiru publicista Hermana Alveza, ki pravkar dokončuje knjigo o brazilskih oficirjih, o generalskih spletkah in vojaških uporu.

Tako vprašanje zastavljajo samo Evropejci. Človek, ki pozna skrivnosti generalskih kabinetov, oficirskih klubov in labirintov, je odgovoril:

"Treba je razlikovati med oficirji, ki samo nosijo uniformo, in tistimi, ki vedo, kaj hočejo. Jaz sem za te druge. Pojdite v "Petrobraz" in se sami pozanimajte. . . ."

Tako sem prišel v glavni štab brazilske petrolejske industrije "Petrobraz," na poveljstvo, kakršnega nima nobena druga armada v Južni Ameriki. Noben uniformiranec me ni sprejel. Toda kljub temu je povsod čutiti vojaško disciplino in pedantnost. Pri načelniku operative je nad pisalno mizo visela geološka karta Brazilije, namesto modelov letal pa so bile na policah zložene egruvete, destilati in fotografije petrolejskih stolpov.

Polkovnik Artur Levi, predsednik "Petrobraza," je bil te dni na poligonu—pri novih vrtinah, 2,000 km daleč. Njegovi sodelavci, polkovniki in mlajši oficirji, brez činov in znakov, pa so mi razložili zgodovino prvega vojaškega preobrata v Braziliji, katerega namen ni bil niti vojaška diktatura niti izpolnitev ambicij kakega generala.

STRAŽA POD STOLPI CUBATANA

Skupina mladih oficirjv, navdahnjenih z zamislijo o novi Braziliji, ki ne bo več odvisna samo od kave in newyorške borze, ki bo imela močno in moderno industrijo in se bo naglo iznebila kaotične preteklosti, se je pojavila prav takrat, ko so v brazilskih pragozdovih in močvirjih odkrili bogate vrelce nafte. Toda oficirji so prenehali z običajnimi bankirskimi pogajanji in dražbami za koncesije tujim družbam.

"Nafta pripada samo Braziliji, je bilo novo geslo v vojski. V bankah in izvozniških centralah se je dvignil hrup, toda oficirji so si naglo pridobili simpatije in podporo javnosti. Bitka za nafto je postala simbol nejasnega, toda zelo razširjenega gibanja za gospodarsko neodvisnost dežele. Gibanje se je krepilo in pokojni predsednik Vargas je napravil nepozabno dejanje, ko je podpisal zakon, s katerim je upravo "Petrobraža" zaupal skupini domoljubnih oficirjev. Res je pa tudi, da je Vargas s tem podpisal svojo smrtno obsodbo, kajti komaj leto pozneje so ga nasprotniki "Petrobraza"—civilisti in oficirji—prisilili k samomoru.

To je bila prva velika žrtev v bitki za brazilsko nafto. Naslednje mesece je nafta zahtevala še druge.

Cubatan, največjo rafinerijo, ki predeluje dnevno devet milijonov litrov petroleja, so spustili v obrat zelo slovesno. Najvišje osebnosti Brazilije so poslušale govor polkovnika Levija, šefa "Petrobraza": ". . . . strojnik Se-Mario dos Santos Diaz, delavca bastian Serafin de Souza, tehnik Caetano Rojo in Laudelino Braz Santana so ostali za zmeraj na straži pod stolpi Cubatana. . . ."

Koliko žrtev drugih brazilskih udarov in prevratov je ostalo brez imena in pozabljenih? Toda štirje pionirji "Petrobraza" so postali narodni junaki.

*

Po celi Braziliji rastejo vrtalni stolpi. Dvigajo se rafinerije, nastalo je brodovje tankerjev. Prva domača industrija. "Petrobraz" je postal močno podjetje, edino, kamor tuji delničarji nimajo vstopa. Nacionalni svet za petrolej, v katerem so odlični mladi oficirji in strokovnjaki, je odgovoren samo predsedniku republike in samostojno vodi industrijo, ki je up Brazilije.

V štabu "Petrobraza" me je čakalo še eno presenečenje: "Rafinerija Cubatan je cvet domoljubnih sanj, zlati zakon zdravega idealizma, odločen korak na poti k osvoboditvi brazilskega gospodarstva, ki ga vodi "Petrobraz." V Braziliji še ni pesmi o nafti, kot so jih nekoč pisali o kavi. Sicer pa mogoče že so, pa še niso zapisane.

Ali bo zgled "Petrobraza" povzročil globljo preobrazbo v brazilskem gospodarstvu zaenkrat še ne moremo vedeti. Da pa so si njegovi ljudje pridobili velike simpatije in podžgali domoljubnost in zanos, je očitno. Pridobili pa so si tudi dosti nasprotnikov med tistimi, ki imajo na svojem grbu kavo.

"Kava je prinesla Braziliji bogastvo," je dejal polkovnik Coutinho v "Petrobrazu," "toda s tem ne moremo več zadostiti potrebam razvoja. Današnji Braziliji je potrebna industrija energija. Skoraj polovica dohodka od izvoza kave je šla do zdaj za uvoz nafte. Mi pa imamo bogata najdišča nafte in lahko z njo razvijemo industrijo, ki bo spremenila podobo Brazilije. . . ."

Spomnil sem se na publicista, ki je dejal. da ti oficirji vedo, kaj hočejo. Prav je imel: ti južnoameriški polkovniki niso samo poklicne figure pri državnih uradih.

Božidar Dikić.

NAGLICA

Janez pridrvi v gostilno in še ves zasopljen naroči šilce žganja:

"Brž," pravi, "šilce žganja, dokler se še ne začne prepir!"

Natakar ga uboga in brž prinese žganje. Nato zopet Janez z močnim glasom pokliče natakarja in zahteva:

"Prosim vas, prinesite mi hitro še šilce žganja, dokler se ne začne prepir!"

"Kakšen prepir se bo pa pričel?" ga vpraša natakar, ko mu prinese drugo žganje.

"Prepričan sem, da se bo vnel takoj sedaj prepir," pravi Janez, "in sicer zaradi tega, ker nimam denarja, da bi plačal tole žganje!"

ŠE SO POŠTENI

Gospodinja Nežka je odšla na trg in ker je kazalo na dež, je vzela dežnik s seboj. Ko se je vračala domov, je pred hišo opazila, da nima dežnika. Prestrašena se je vrnila in poizvedovala po vseh trgovinah in stojnicah, koder je imela kaj opravka, pa zaman. Dežnika ni bilo nikjer. Končno se je spomnila, da je bila tudi v lekarni in čeprav ni imela kaj upanja, je vendarle šla še tja povprašat. "Seveda," ji je odgovorila prijazna prodajalka, "vidite, tamle vas čaka."

"Glej, glej," je vesela vzkliknila Nežka, "vi ste pa res še pošteni. Saj sem že na tolikih krajih povpraševala po njem, pa so mi ga povsod gladko utajili."

PLAČILO

—Kako vam naj izrazim hvaležnost za dobroto, ki ste mi jo izkazali?

—Prijatelj, odkar so Feničani izumili denar, se to vprašanje več ne postavlja.

VELIKE ČRKE

Profesor: "Kdaj uporabljamo velike črke?"

Dijak, sin stavca: "Kadar se kaj poceni."

AMERIŠKA IN EVROPSKA OZNAČBA MER

Pri čevljih je razlika v označbi 32½ do 33 točk, ki jih je treba odšteti od evropske mere, bodisi pri moških ali pri ženskih čevljih.

Na primer: če vam pišejo, da želijo čevlje št. 39, to je ameriška mera 6 in pol, št. 40 je 7, št. 41 je 8, št. 42 je 9, št. 43 je 10, št. 44 je 11.

Ženski čevlji so navadno manjši nego gornje mere. Tako bi na primer: št. 38 bila št. 6, št. 37 št. 5, št. 36 št. 4.

Ženske obleke: št. 40 je ameriško 32, 42 je 34; 44 je 36; 46 je 38; 48 je 40 itd., vedno za 8 točk manjše od evropske mere.

Pri moških oblekah pa se začenja v Evropi z št. 42, kar je v Ameriki 33; 44 je 34; 46 je 36; 48 je 38; 50 je 39; 52 je 41; 54 je 43 in 56 je 45. (Se vrti med 10 11 točk razlike.)

*

Približna metrična dolžina po ameriški meri:

1 centimeter — 0.3937 inča.

1 meter — 3.2088 čevlja ali 1.0936 jarda.

1 kilometer — 0.6214 "statute" milje oziroma dolžina milje, sprejeta potom zakonodaje.

1 kilometer na vodni površini je 0.5369 "nautical" milje.

Enako je pri deklicah drugačna evropska mera. Št. 38 je ameriško 12; 40 je 14; 42 je 16; 44 je 18 in 46 je 20.

Moške srajce: št. 35 je ameriško 13 in pol; 36 je 14; 37 je 14 in pol; 38 je 15; 39 je 15 in pol; 40 je 15¾; 41 je 16; 42 je 16 in pol in 43 je 17.

Zakrajsek Funeral Home, Inc.
6016 ST. CLAIR AVENUE
Tel: ENdicott 1-3113

POMAGAJTE SVOJIM SORODNIKOM

Najboljše darilo, ki ga morete poslati vašim ljudem v Sloveniji, je kupon za par najboljših moških ali ženskih čevljev, ki se jih dobi v Jugoslaviji. Vi kupite kupon za $6 od Borovo Shoe Sales Company in ga pošljite vašim prijateljem ali sorodnikom v Sloveniji. Oni ga vzamejo potem v najboljšo Borovo prodajalno čevljev in ga zamenjajo za par najboljših moških ali ženskih čevljev, ki se jih dobi v Jugoslaviji, brez dodatnega davka ali stroškov. Pošljite $6.00 za vsak kupon na:

BOROVO SHOE SALES CO.
5319 West North Ave., Chicago, Ill.

IŠČE SE ŽENSKO

za oskrbo dveh otrok tekom dneva, ko mati dela. V Collinwoodu, blizu Waterloo Rd. Sporočite svoje ime in naslov v uradu tega lista.

KDO IMA ZA ODDATI
PEČ NA PLIN ZA GRETJE SOB?
Pokličite in sporočite naslov v uradu tega lista.
HE 1-5311

GARAŽA V NAJEM
V NAJEM SE ODDA ENA POSAMEZNA GARAŽA.
Pokličite
EX 1-2497

VAS MUČI REVMATIZEM?
Mi imamo nekaj posebnega proti revmatizmu.
Vprašajte nas
MANDEL DRUG CO.
Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.
15702 Waterloo Rd.—KE 1-0034
Pošljemo karkoli prodamo kamorkoli.

LEPOTIČJE
Trajno kodranje, umivanje in barvanje las ter vsa v lepotičjo stroko spadajoča dela.
TIVOLI BEAUTY SHOP
6407 St. Clair Ave., HE 1-5298

Kadar nameravate
kupiti ali prodati
HIŠO . . . TRGOVINO
pokličite za
ZANESLJIVO in TOČNO POSTREŽBO:
JOHN ROŽANCE
LAKELAND REALTY CO.
15604 Waterloo Rd.
KE 1-6681

HIŠE NAPRODAJ

NAPRODAJ

blizu East 200. ceste 6-sobna Colonial hiša, brez kleti, z priključeno garažo. — CENA je $15,900.

Blizu East 185. ceste 6-sobni zidan bungalow v zelo dobrem stanju.

Razen teh priložnostnih nakupov imamo vedno na razpolago za nakup ali zamenjavo nove in stare hiše na raznih mestih v Clevelandu in Eucidu.

Za podrobnosti se obrnite na:
KOVAC REALTY
960 East 185th St. — KE 1-5030

A. GRDINA & SONS
POGREBNI ZAVOD in TRGOVINA S POHIŠTVOM
1053 EAST 62nd STREET HEnderson 1-2088
URADI V COLLINWOODU:
17002-10 LAKE SHORE BLVD. KEnmore 1-5890
15301 WATERLOO ROAD KEnmore 1-1235

NAZNANILO
ANTHONY F. NOVAK
naznanja, da je zdaj v uradu na 6218 St. Clair Ave., kjer se lahko zglasite za izpolnitev
INCOME TAX
od 9. ure dop. do 6. pop. vsak dan
TA ČAS SE NE NAHAJA V COLUMBUSU
CLEVELAND ACCOUNTING SERVICE
6218 ST. CLAIR AVENUE UT 1-5158

1881 **1956**

Naznanilo in zahvala

Žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je po dolgi bolezni umrl naš dragi soprog, ljubi oče, stari oče in tast

JOHN BRADAČ

Previden z zadnjimi tolažili sv. vere je zatisnil svoje oči na dan 3. februarja 1956. leta.

Rojen je bil 24. junija 1881 v Loški vasi, fara Toplice na Dolenjskem. V Ameriko je prišel leta 1893.

Pogreb se je vršil 6. februarja 1956 iz pogrebnega zavoda Jos. Žele in sinovi v cerkev Marije Vnebovzete na Holmes Ave., kjer je za pokoj njegove duše bila darovana sv. maša zadušnica. Potem je njegovo truplo bilo prepeljano na pokopališče Kalvarija in tam pooženo k večnmu počitku.

V dolžnost si štejemo, da se s tem iskreno zahvalimo Father Ruparju za česte obiske pokojnika na domu, za darovano sv. mašo in za spremstvo na pokopališče. Father Paik pa naj sprejme našo zahvalo za molitve v pogrebnem zavodu.

Srčna hvala vsem, ki so ob oder pokojnika položili tako lepe vence cvetja in mu s tem izkazali svojo ljubezen, spoštovanje in zadnjo čast.

Lepo se zahvalimo vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir in pokoj duše pokojnika.

Hvala vsem, ki so prišli pokojnika kropit in molit ob njegovi krsti, kakor tudi vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti na pokopališče.

Srčna hvala pogrebcem, ki so nosili njegovo krsto.

Toplo se zahvalimo vsem, ki so na dan pogreba dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago za spremstvo na pokopališče.

Iskrena hvala vsem, ki so nam pismeno ali ustmeno izrekli svoje sožalje, kakor tudi vsem, ki so nam med boleznijo in ob uri smrti našega dragega pokojnika bili na pomoči.

Hvala osebju pogrebnega zavoda Jos. Žele in sinovi za lepo urejen pogreb in za vsestransko izvrstno postrežbo.

Ljubi mož, dragi oče in stari oče ter tast, počivaj v miru v ameriški zemji in lahka naj Ti bo njena gruda!

Naj Te dobri Bog obilno poplača za vse Tvoje delo in skrbi za nas, za vse Tvoje trpljenje na tem svetu, ki si ga vdan v voljo božjo prenašal. Spominjali se Te bomo vsi s hvaležnostjo in ljubeznijo v naših mislih in molitvah, dokler se ne združimo s Teboj na kraju večnega miru in blaženstva—nad zvezdami!

Žalujoči:

MARY, soproga
JOHN, STANLEY, WILLIAM, sinovi
MARY por. TURK, hčerka
snahe in zet
2 vnukinje
ostalo sorodstvo

Cleveland, Ohio, dne 22. februarja 1956.

What can a **Housewife** do to prevent a war?

She can volunteer to serve a few hours a week in the Ground Observer Corps!

Your home is faced with the possibility of an atomic attack. At this very moment, the Soviets have over 1000 heavy bombers capable of striking any point in the United States. To meet this threat, our armed services are on twenty-four hour duty, but they need help your help! They need your eyes and ears in the Ground Observer Corps. As a civilian spotter you'll learn to detect hostile aircraft that may try to sneak through our radar. You'll also help strengthen our defenses... and the stronger our defenses, the less chance for an aggressor to make a successful attack. This fact could prevent World War III. Volunteer in the Ground Observer Corps. You'll feel better for it!

Keep your eye on the sky in the
GROUND OBSERVER CORPS

JOIN TODAY—CONTACT CIVIL DEFENSE
Telephone Number
Contributed as a public service by

Wake Up!
Sign Up!
Look Up!

MATIJA GORJAN

Jože Pahor

(nadaljevanje)

"Motiš se," je dejal Goteničar; "najlepše kose svoje zemlje sem dokupil pred leti z denarjem tvojega očeta! Vrnil sem mu malo. Da nimam sile, je menil, in da bo zaradi varnosti tako še najbolje. Komaj bi verjel, da je mislil resno. Kar se je zgodilo njemu, se lahko tudi meni. Posoditi bi bil moral v mesto; tam bi bilo varno!"

Matija je molčal, preprosta in vendar velika misel ga je spreletela. Saj jo je že večkrat čul, a je šla mimo njega. Zdaj je zagorela s plamenom, v mozeg ga je zabolela.

"Tudi ti nisi varen!" je povzel počasi. "Povej mi, ali je še kdo varen, ki orje to zemljo, ki se ubija in vije v tlaki in ki mora pod meč? Samo oni so varni, Thurn in njemu enaki. Ali bi ne bilo mogoče drugače? Da bi že bili varni tisti, ki zdaj niso?"

Pomenljivo je pogledal svaka.

"Poskušali smo, pa smo ostali na pol poti! Odsekane roke in vžgana znamenja pričajo o tem!"

"Morali bi iti do konca! Neizprosno!" je ugotovil Matija. Potipal je koso, dasi so bile vse drugje njegove misli, nato jo je zavihtel, da je zazvenela. Tudi svak je pričel kositi. Veneča trava je dehtela, sonce je žgalo, pot je lil koscem po napetih licih. A misli niso dale mlademu Gorjanu miru. Goteničar mu je moral pripovedovati o poskusih, ki so se jih bili kmetje lotili, da bi se ubranili nasilij in otresli suženjstva. Bile so zanj nove stvari, o dogovorih, sestankih, o zvezah na vse strani, o slih in tajnih znamenjih, o nevarnostih in prevarah, o žrtvah in junaštvih, da ga je grabilo kakor mrzlica.

"Zakaj si doslej o vsem tem tako molčal?" je napadel svaka. "Ali mi nisi zaupal?"

"Kako naj ti zaupam, če vidim, da hodiš po poti, ki je naši nasprotna?"

"In zdaj si dočakal moje spreobrnjenje?" je vprašal Matija jedko.

"Pritisnilo te je tisto, kar tlači nas! Zdaj vidiš, da ne odločaš sam o sebi kot svoboden človek, da odločajo drugi!"

Matija je molčal, a nekaj ga je zaskrbelo.

"Ali nima Thurn vendar le kakih dokazov proti očetu?" je vprašal.

"Nobenih," je zagotovil Goteničar; "tvoj oče je pričakoval, da bo mladi svet uredil veliko stvar. V ta čas je trdno verjel. Zato ga je toliko bolj zadelo, ko je zvedel, s kom se družiš v Ljubljani. To je bil zanj najhujši udarec!"

Matija je umolknil. Kar je doživel pred nekaj meseci, je bilo že davno za njim. Bila je bridka zmota, ki se je človek v dno duše sramuje, kadar jo uvidi. Zato ni hotel več govoriti.

Le droben žarek je oživel iz temne dobe, ki je prešla, misel, da bi mogel biti Vid Kissel tisti, ki bi rešil očeta iz Thurnovih rok. Nekaj ga je priganjalo, naj bi šel čimprej k njemu. Toda zdaj, ko je dobila Topla reber drugega gospodarja, tudi on, Matija, ni bil več Montanarus. Zdaj je bil le še Gorjan. Vrnil se je med brezpravne, a Vid Kissel je zrasel visoko nad njim.

Kosili so ves teden. Matija je vedel, kako težko bi ga pogrešali, zato se ni mogel odločiti, da bi odjezdil v Ljubljano. Tudi je pričakoval kake vesti iz Kočevja. Šele ko je bila košnja pod streho, je svaku povedal svojo namero.

"Vse poskusimo," je dejal Goteničar, "da si ne bomo kdaj česa očitali! Če se ena vrata zapro, je treba odpreti sedem drugih!"

Spet se je Matija oblekel kot študent in odpotoval v Ljubljano. Bila je dvomljiva pot, a čutil je, da mora iti.

6

Ljubljana se še ni umirila. Še vedno so prihajale, četudi redkeje, čete s severa, konjiki, strelci, suličarji v svojih pisanih oblekah, priprega artileristi. Postajali so nekaj časa v mestu, ali bolje, okrog mesta, dvigali silovit hrup in nadlegovali vseprek, posebno ženske, ki niso bile nikjer varne pred njimi. V neznosni julijski vročini so potem spet krenili na prašne, zanemarjene ceste, proti Soči.

Matijeva prva pot je bila k Vidu. Ni ga bilo lahko najti. Iztrgal se je očetovemu varstvu ter se pridružil častnikom, mladim plemiškim sinovom, ki so v Ljubljani živeli neskrbno življenje.

"Ne bova šla več skupaj v Nurnberg, drugam me mika," je povedal, ko sta si dala roke.

"Na bojišče?" je vprašal Matija.

"Da. Zadnji boj bijem z očetom. Noče slišati, da mora plemiški sin okusiti smodnik, če hoče kaj veljati."

"In študij?"

"Naj počaka!" Vid je malomarno zamahnil z roko in pogledal Matiji v oči. "Kako pa ti? Izginil si, kakor bi se vdrl v zemljo. Kaj se je zgodilo?"

Matija je ob kratkem povedal, čemu ga išče.

"Jaz naj ti pomagam?" se je začudil Kissel. "Jaz? Thurna komaj poznam!"

"Če ti ne poznaš Thurna, ga poznajo tvoji prijatelji. Ena vaša beseda in moj oče bo spet proprost!"

"Motiš se," je ugovarjal Vid.

"V tebi se motim. Nočeš, zato tako govoriš!"

"Prej bi bil prišel! Le malo časa bom še v Ljubljani," se je otresal ministerijal.

"Največ dva dni zamudiš, če ježdiš v Kočevje. Kaj je to!"

"Bolje bi moral vedeti, kako je s stvarjo," se je branil Kissel.

"Ali ne veš dovolj? Mar ne vpije nasilstvo do neba?"

"Kočevski gospod ni mogel tega napraviti brez vsakršnega vzroka!"

"Tako? Torej tudi sodnik si? Pridružuješ se nasilniku? Ne pozabi, da sodiš očeta nekoga, ki si mu bil baje prijatelj!"

"Matija!"

"Vidim, da tvoje prijateljstvo ni bilo nikdar iskreno!"

(Dalje prihodnjič)

CHICAGO, ILL.
FOR BEST
RESULTS IN
ADVERTISING
CALL
DEarborn 2-3179

BUSINESS OPPORTUNITY

TAVERN and PACKAGE GOODS — Established 15 years. On N.W. side. Beautiful bar, newly decorated, full basement, heated. Ready to come in and do good profitable business. Because of other interests. Priced for quick sale.
HUmboldt 6-6446 or ALbany 2-9265

Good chance — LAUNDROMAT N.W. suburb. Nets $800 month. Qualified buyers only. Best offer. See to appreciate.
CLearbrook 3-0939 or West Chicago 1017

GROCERY - MEAT MARKET — Living quarters. 516 Liberty STREET, JOLIET, Ill.
Call 4649

Naznanilo in zahvala

Globoko potrti in žalostnih src naznanjamo vsem, da je umrla naša ljubljena nepozabna soproga in mama

1900

1956

JENNIE MULLEC

rojena UDE

Zatisnila je svoje mile oči dne 25. januarja 1956.

Pogreb se je vršil iz pogrebnega zavoda Joseph Žele in sinovi v cerkev Marije Vnebovzete na Holmes Ave. ter od tam po opravljeni slovesni sv. maši zadušnici in cerkvenih obredih na Calvary pokopališče, kjer smo jo položili k večnemu počitku v naročje materi zemlji.

Blagopokojna je bila rojena v Šmihelu pri Novem mestu na Dolenjskem. Bila je članica društva Marije Vnebovzete št. 103 A.B.Z., društva sv. Jožefa št. 169 K.S.K.J. in podružnice št. 10 Slovenske ženske zveze ter Oltarnega društva cerkve Marije Vnebovzete.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom iskreno zahvalimo vsem, ki so položili toliko vencev krasnega cvetja k njeni krsti. Ta dokaz vaše ljubezni in spoštovanja do nje nam je bil v veliko tolažbo v dneh smrti.

Zahvalo naj sprejmejo: Mr. in Mrs. Vic Vene, Mrs. Anna Kovach, Mr. in Mrs. Jerry Leskovec, Mrs. Antonia Stradjot, dr. Adolph Znidaršič, Mr. in Mrs. Anton Bartol, društvo sv. Jožefa št. 169 K.S.K.J., Mr. Frank Kosten st. in družina, Mr. in Mrs. John Debevec, Mr. in Mrs. Joseph Sterle, Mr. in Mrs. John Asseg, Mr. in Mrs. Peter Knezevič, Mr. in Mrs. Mike Drenšek st., Mr. in Mrs. Frank Krajc, Mr. in Mrs. Lawrence Hrovatin, Mr. Frank Kapel, Mr. Milan Kapel, Mr. Ray Kenzig, Mr. Emil Salerno, Mr. in Mrs. Clarence Pugel, Bill Schutt in Norm Gehring, Mr. in Mrs. Martin Kozar, Mr. in Mrs. Joseph Medvešek, dramatično društvo Naša zvezda v Euclid, Ohio, Mr. John Drenik, družina Louis Tratter, Mrs. Mary Walter, Mrs. Antonia Zabukovec, Mr. in Mrs. Joseph Gorsha, Mr. in Mrs. Ludwig Kovačič, krožek št. 3 Progresivnih Slovenk, Mr. in Mrs. Louis Ogrinc in družina, Mr. Frank Decesare in Mr. Steve Popovic, Mr. in Mrs. Louis Roytz, Mr. in Mrs. Louis Lozar in družina, sodelavci Chase Brass & Copper Co., Inc., George Christie, Tony Viewra, Art Bush in Charles Berends, delavci Kapel Construction Co., The Euclid Tavern Keepers Association, Walter Williams, Frank Walters, Joe Rudman, Louie Dobranič, Frank Gramc, Rudy Oberstar in Bill Johnson ter društvo Marije Vnebovzete št. 103 A.B.Z.

Dalje najlepša hvala vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir njeni duši.

Zahvala naj bo izrečena sledečim: Podružnici št. 10 Slovenske ženske zveze, Miss Eleanore Stupar, Mr. in Mrs. F. Stupar, Mr. in Mrs. L. Snidersich, Mr. in Mrs. F. Shepec, Mr. in Mrs. C. Starman, Mr. in Mrs. J. Sabetto, Mr. in Mrs. F. Gramc, Mr. in Mrs. E. Pausic in družini, Mr. in Mrs. J. Mavko, Mrs. Josephine Onick, Mr. in Mrs. R. Benčič, Mr. J. Mavko, dr. in Mrs. C. Kreinheder, Mr. in Mrs. J. Pausel, Mr. in Mrs. T. Krajec, Mr. in Mrs. F. Pausic, Mr. in Mrs. M. Mavko, Mr. in Mrs. B. Kozely, Mr. in Mrs. E. Meyers, družinam J. Gorsha in A. Zabukovec, Mr. in Mrs. R. Troha, Mr. in Mrs. J. Asseg, Mr. in Mrs. J. Nose, Mr. in Mrs. L. Hrovatin, Mrs. A. Markovich, društvu sv. Jožefa št. 169 K.S.K.J., Mr. in Mrs. J. Alic, sodelavcem Chase Brass & Copper Co., Inc., štabu drs. Hill in Thomas, Mr. in Mrs. E. Planisek, Mr. in Mrs. F. Kosten st., Mr. in Mrs. L. Jerkich ml., Mr. in Mrs. E. Glavac, Mr. in Mrs. J. Allison, Mr. in Mrs. A. Perusek, Mr. in Mrs. F. Virant, Mr. in Mrs. F. Homar ml., Mr. F. Dolsak st., Mr. in Mrs. J. Penharth, Mr. in Mrs. J. Zaletel, Mr. in Mrs. E. Wolfe, Mrs. Frances Sterle, družinam A. & R. Gubanc, Mr. in Mrs. J. Kusar, Mr. in Mrs. E. Kure, Mr. in Mrs. M. Krall, Mr. in Mrs. F. Laurich, Mr. in Mrs. H. Bavdek, Mr. in Mrs. A. Grosel, Mr. in Mrs. F. Kosten ml., Mrs. J. Zelko, Mr. in Mrs. J. Kozar, Mr. in Mrs. W. Riebe, Mr. in Mrs. J. Koman, Mr. in Mrs. J. Piskur, Mr. in Mrs. H. Trepal, Mr. in Mrs. J. Cross, Mr. in Mrs. S. Masitto, Payroll Dept.—Chase Brass & Copper Co., Mr. in Mrs. F. Jonke, družini A. Luzar, Mr. in Mrs. S. Kozely, Miss Christine Marvar, Miss Frances Gerbec, Mrs. T. Hafner, Mrs. J. Cimperman, Mr. in Mrs. F. Zalek, Mr. in Mrs. E. Erjavec, Mr. in Mrs. J. Debevec, družini Valentine Plesec, Mr. in Mrs. John Pachak ter Mrs. Jennie Zalek.

Hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugo za spremstvo pri pogrebu, in sicer sledečim: Mr. Joe Sterle, Mr. Victor Vene, Mr. Peter Knezevič, Mr. Joseph Rudman, Mr. Albert Kosten, Mr. Frank Homar, Mr. John Asseg, Mr. Ed Tratter, Mr. Clarence Pugel, Mr. Louis Ogrinc in Mr. Martin Kožar.

Hvala lepa tudi Mr. in Mrs. M. Potocnik, ki sta darovala za Heart Fund v spomin pokojnice.

Toplo zahvalo izrekamo vsem, ki so se prišli poslovit od nje ko je ležala na mrtvaškemu odru, in vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji zemeljski poti na pokopališče.

Našo globoko zahvalo izrekamo čst. duhovščini za molitve, opravljeno zadušnico in cerkvene obrede, in sicer čst. g. Mathias A. Jager, čst. g. Victor Cimperman, čst. g. Francis M. Paik in čst. g. Alois Rupar.

Hvala nosilcem krste, članom društva sv. Jožefa št. 169 K.S.K.J. in kadetom društva sv. Jožefa za častno stražo.

Hvaležni smo članicam podružnice št. 10 Slovenske ženske zveze in Oltarnega društva Marije Vnebovzete za molitve sv. rožnega venca ter članicam krožka št. 3 Progresivnih Slovenk za častno stražo.

Zahvalo naj sprejmejo tudi predstavniki društev za lepe ganljive besede pokojnici v zadnji pozdrav in slovo. Hvala pogrebnemu zavodu Joseph Žele in sinovi za vzorno voden pogreb in najboljšo vsestransko poslugo.

Ako se je pomotoma izpustilo ime katerega, ki je prispeval, naj oprosti in naj isto sprejme našo stotero zahvalo za vse.

Nenadno si nas zapustila, ljubljena soproga in dobra mama. Solze so v naših očeh in globoka žalost v naših srcih, vsaj smo Te vsi ljubili. Zaman Te iščejo naše oči. Odnesli so Te in položili v hladni grob in tam počiva Tvoje truplo, rešena vseh skrbi. Tvoja duša pa je odšla k Bogu, da sprejme iz Njegovih rok plačilo za vse, kar si dobrega storila v življenju.

Mi se Te bomo vedno spominjali z ljubeznijo v molitvi dokler se ne snidemo enkrat na kraju večnega miru in blaženstva.

Snivaj sladko večni sanj, ljubljena!

Žalujoči:

JOHN, soprog
MRS. MILDRED ZNIDARSIC in MRS. ESTHER KOSTEN, hčeri
JOHN ZNIDARSIC in RAY KOSTEN, zeta
MRS. JOSEPHINE ONICK v Clevelandu, MRS. ANNA PACHAK v Pueblo, Colo., MRS. F. FLORJANIC v Strabane, Pa., MRS. F. SAGE v N. Braddock, Pa., ter MRS. MARY ROTAR v Iron, Minn., sestrične
in več sorodnikov
V stari domovini zapušča dva brata in tri sestre ter isto več sorodnikov

Cleveland, Ohio, dne 22. februarja 1956.